

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a jogtanácsos által képviselt felperesnek jogtanácsos által képviselt alperes ellen szolgálati idő beszámítása iránt a Pécsi Munkaügyi Bíróságon 2.M.1198/2007. számon megindított és a Baranya Megyei Bíróság 1.Mf.20.477/2008/6. számú ítéletével befejezett perében, a jogerős ítélet ellen a felperes által benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság a Baranya Megyei Bíróság 1.Mf.20.477/2008/6. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek - 15 napon belül - 10.000 (tízezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

A felülvizsgálati eljárásban felmerült illeték a magyar államot terheli.

I n d o k o l á s

A felperes szolgálati viszonyban áll az alperesnél.

A felperes szolgálati panaszt terjesztett elő az alperesnél, amelyben kérte szakmunkás munkakör betöltésére is képesítést adó szakközépiskolai tanulmányi idejének szolgálati idejébe történő beszámítását, tekintettel arra, hogy 1984. szeptember 1-től 1988. június 22-ig az m.-i Szakközépiskola tanulója volt növénytermesztő gépész szakon, ahol szakközépiskolai érettségi-bizonyítványt szerzett, amely a szakmájában szakmunkás munkakör betöltésére adott képesítést.

Szolgálati panaszát az alperes parancsnoka határozatával elutasította.

A felperes keresettel fordult a munkaügyi bírósághoz, és kérte annak megállapítását, hogy a szakközépiskolai tanulói viszonya 1984. szeptember 1-től 1988. június 22-ig szolgálati időnek minősül. Kérte továbbá az alperes perköltségben való marasztalását.

Az alperes a kereset elutasítását kérte, és perköltség iránt is érvényesítette igényét.

Az alperes a per megindítása hatályának beálltát követően újabb parancsával önként tett eleget a felperes szolgálati idő beszámítása iránti kérelmének, tekintettel arra, hogy a Legfelsőbb Bíróság 4/2007. KPJE szám alatt, időközben hozott jogegységi határozata iránymutatással szolgált a jogvitával érintett kérdésben.

A felperes a per főtárgyát érintő alperesi elismerés után fenntartotta perköltség iránti igényét. Ennek összegét - munkadíj, postázási és fénymásolási költség felszámításával - 15.000 Ft-ban jelölte meg.

A Pécsi Munkaügyi Bíróság 2.M.1198/2007/6. számú, 2008. március 3. napján kelt ítéletével megállapította, hogy nyugdíjjogosultság szempontjából az 1985. szeptember 1-től 1988. június 22-ig tartó idő a felperes szolgálati idejébe beszámít. Kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperes részére 5.000 Ft perköltséget.

Ítéletének indokolásában a bíróság a per főtárgyának vonatkozásában a Legfelsőbb Bíróság 4/2007. számú jogegységi döntésére, valamint az alperes elismerésére utalt. A perköltségről való döntését a Pp. 78. §-ban valamint a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (3) és (6) bekezdéseiben foglaltakra alapította. Abban a kérdésben, hogy miért ítelt meg a felperes által megjelölt összegnél kevesebb perköltséget, rámutatott, hogy a felperesi beadványok megszerkesztése csekély mennyiségű munkát igényelt - tekintettel az országosan azonos tárgyban indult sok száz perre -, a felperesi képviselő a tárgyalásokon nem jelent meg, készkiadásait pedig nem igazolta.

A felperes az elsőfokú ítélet perköltségre vonatkozó rendelkezése ellen élt fellebbezéssel, és kérte az őt megillető perköltség 15.000 Ft-ra történő felemelését. Az alperes pedig csatlakozó fellebbezésében a perköltség-viselés alóli mentesítését kérte.

A felperes fellebbezése és az alperes csatlakozó fellebbezése folytán eljáró Baranya Megyei Bíróság 1.Mf.20.477/2008/6. számú

ítéletében a munkaügyi bíróság ítéletét a perköltség viselésére vonatkozó fellebbezett részében helybenhagyta, és akként rendelkezett, hogy a felek a másodfokú eljárásban felmerült költségeiket maguk viselik.

Ítéletének indokolásában - az alperesi állásponttal szemben - kifejtette, hogy az alperes a perre okot adott azzal, hogy írásban és szóban is első ízben a kereset elutasítását kérte, és az elismerésre csak a hivatkozott jogegységi határozat alapján, később került sor. Ennél fogva az alperes nem mentesülhet a perköltség-viselés alól a Pp. 80. § (1) bekezdése alapján. Utalt ugyanakkor arra, hogy a felperesi képviselőre nem vonatkoznak a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet szabályai, mert nem gazdálkodó szervezet jogtanácsosaként járt el a perben (Pp. 67. § (2) bekezdése). A perköltség mértékét mindazonáltal megfelelőnek tartotta a Pp. 79. § (1) bekezdése alapján.

A jogerős ítélet ellen a felperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, melyben kérte, hogy a Legfelsőbb Bíróság a kereseti kérelemnek helyt adva állapítsa meg, hogy jogellenesen nem állapítottak meg a pernyertes felperesnek törvényes mértékű perköltséget, és kérte az alperes 10.000 forint első fokú, továbbá 5.000 forint másodfokú, valamint felülvizsgálati perköltségben való marasztalását. Felülvizsgálati kérelmének indokolásában a felperes - a Ptk. 685. § c) pontja, 61. §-a, 64. §-a, valamint az egyesülési jogról szóló 1989. évi II. törvény rendelkezéseinek összevetésével - kifejtette, hogy a szakszervezet álláspontja szerint gazdálkodó szervezet, ezért a felperesi képviselőre - mint jogtanácsosára - a Pp. 67. § (2) bekezdésének rendelkezései alapján az ügyvédi díjszabásra vonatkozó szabályokat kell alkalmazni. Jogsértőnek és nem kellően indokoltnak tartotta a jogerős ítéletnek azon következtetését, miszerint a perben kifejtett jogtanácsosi tevékenységgel nem állt arányban az ügyvédi munkadíj törvényes minimuma sem.

Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmet terjesztett elő, melyben a jogerős másodfokú ítélet hatályában való fenntartását, továbbá a felperes felülvizsgálati költségekben való marasztalását kérte, lényegében a per során a korábbiakban kifejtett érvelése alapján.

A Legfelsőbb Bíróság a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. § (1) bekezdése alapján, tárgyaláson kívül bírálta el.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A Pp. 79. § (1) bekezdése alapján a bíróság a perköltség összegét a fél által előadott és a szükséghez képest igazolt adatok figyelembevételével állapítja meg. A fél javára az általa felszámítottnál több perköltséget megállapítani nem lehet. Ha a fél

a költségeket nem számította fel vagy nem igazolta, a bíróság a perköltséget a per egyéb adatai alapján hivatalból határozza meg.

A Pp. 270. § (1) bekezdése alapján a Legfelsőbb Bíróságtól jogszabálysértésre alapítottan lehet a jogerős ítélet felülvizsgálatát kérni. Ha olyan jogszabálysértés nincs, ami az ügy elbírálására lényeges kihatással lett volna, vagyis a döntés nem okszerűtlen, vagy logikai ellentmondást nem tartalmaz, akkor önmagában a bizonyítékok szabad mérlegelésén alapuló döntés sikerrel nem támadható felülvizsgálattal.

A Legfelsőbb Bíróság több eseti döntésében - így a BH 2002/29. számú határozatában is - rámutatott arra, hogy a Pp. 206. §-a szerint mérlegelési jogkörben hozott döntést, ha az kifejezetten nem jogszabálysértő, a felülvizsgálati eljárásban kifogásolni nem lehet, felülmérlegelésnek nincs helye. Az eljáró bíróságok kifejezetten mérlegelési jogkörben eljárva hozták meg a kifogásolt döntésüket, és miután a Legfelsőbb Bíróságnak nem feladata a felülmérlegelés, ezért a felülvizsgálati kérelem sem vezethetett sikerre.

Mindezen indokokra figyelemmel a Legfelsőbb Bíróság a rendelkező rész értelmében határozott a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján.

A felülvizsgálati eljárás során felmerült költséget a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján a felperes a rendelkező részben meghatározottak szerint köteles viselni.

A felülvizsgálati eljárás során felmerült illetéket a per tárgyi költségmentességére való tekintettel a magyar állam viseli (a társadalombiztosítási nyugellátásról szóló 1997. évi LXXXI. törvény 81. §).

Budapest, 2009. július 6.

dr. Zanathy János s.k. a tanács elnöke, dr. Patassyné
dr. Dualszky Katalin s.k. előadó bíró, Dr. Stark Marianna s.k. bíró

A kiadmány hitelélül:

bírósági tisztviselő